

İLK
Kitap
yayınevi

İçimde Sana Benzeyen Bir Yer Var
Afkan Topal

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Tuğba Ünlüer

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Haziran 2025

ISBN: 978-625-5896-39-1

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

İÇİMDE SANA BENZEYEN BİR YER VAR

Afkan Topal

Hikâye: “Kavuşamayanlar”

1. Kısım

Bölüm 1: Soğuk Bir Sabah

Ayşe, sabahın erken saatlerinde Erzurum'un soğuk sokaklarında yürürken kar tanelerinin yüzüne düşüşünü izlerdi. Her biri, her şey gibi geçiciydi. Yağarken kaybolan kar taneleri, onun ruh hâlini yansıtıyordu. Sanki her şeyin üzerinde bir buğulu perde vardı. Yine her zamanki gibi kafeye gitmeye hazırlanıyordu. Ailesine, yaşadığı şehre duyduğu sevgiyi her zaman dile getiren bir kız değildi Ayşe. Ancak yavaşça büyüdükçe buradan başka bir yere gitme hayali her geçen gün daha da canlı hâle geliyordu.

İstanbuldan geldiğinde, bir süre önce gittiği o büyük şehirdeki renkli hayatına karışıp geri dönmeyecek gibi hissediyordu. Murat, son yıllarda çok daha az geliyordu Erzurum'a. Ayşe ise her gelişiyse daha da büyük bir boşluk hissediyordu içinde.

Murat'ın geçen yaz Erzurum'a geldiğinde ona söylediği şeyleri hatırladı: *"Ayşe, senin burada kalman çok değerli ama ben senin yeni bir hayat kurmanı istiyorum. İstanbul'da seni bekliyorum. Hayatını burada yaşamaman gerekiyor."*

Ayşe, o anları hâlâ net hatırlıyordu. O an, Murat'ın ona sunduğu büyük şehir hayalini, bir ömür boyu yalnız yaşayacağı bir gerçeğe tercih etmişti. Ama ne kadar reddetmeye çalışsa da her geçen gün Murat'ın oradaki, o İstanbul'daki hayatını hatırlamak, ona olan sevgisini zorlaştırıyordu.

Ayşe, Erzurum'un dar ve yoksul mahallelerinden birinde büyüdü. Babası, geçici işlerde çalışarak ailesine ekme parası kazanmaya çalışırken annesi evde çocuklarına bakmaya çalışıyordu. Ayşe, çocukluğunda sürekli eksik yaşadı. Yeni ayakkabılar, tatlılar ya da en basit ihtiyaçlar bile onlar için lükstü. Ancak en zorlayıcı olan, babasının alkol problemi yüzünden evdeki huzursuzluktu. Geceleri, babasının öfkesiyle uyanmak, sabahları karanlıkta evin içinde sessizce geçirdiği saatler, Ayşe'yi her zaman içine kapanık bir insan hâline getirmişti.

Ayşe okula giderken sürekli hayal kurarak yürürdü. Yoksulluk, onu daha fazla okumanın ve bir şeyler başarmanın peşine düşürmüştü. Ancak gerçek hayatın zorluklarıyla karşılaştığında hayallerinin çoğu suya düştü. Küçük bir kafede garsonluk yaparak hayatta kalmaya devam etti.

Birçok gece yalnız kaldığında, eski defterini çıkarıp duygularını yazmaya başlardı. Yazdığı şiirlerde, yalnızlık, seveda, özlem ve acıyı işlerdi. Onun için şiir, bir anlamda yaşadığı acıları dışarıya vurmanın, dünyaya kendini anlatmanın yoluydu. Şiirlerinde en çok, geçim derdini, eksikliklerini ve aşkı hissedirdi. Her kelime, bir çığılıktı.

Ayşe'nin Şiirlerinden Birkaçı:

1. “Kırık Ayaklar”

*Yolum uzun, dikenli, taşlı...
Bir adım daha atsam düşerim.
Her adımda, yoksulluğum ağır.
Ama bir umut, bir rüya var içimde.
Belki, bir gün geçerim bu sokağı,
Belki...*

2. “Yalnızlık”

*Bir tek ben kaldım,
Gecenin gözlerinde.
Çevremde herkes uyuyor,
Ben ise uyuyamıyorum.
Çünkü içimden geçiyor bir şey,
Bir eksik, bir sızlama, bir kırık...
Gecenin içinde kayboluyorum...*

3. Murat'la İlişkisi ve Kavuşamama Teması:

• Murat, Ayşe'nin hayatına ilk kez üniversiteye geldiğinde girdi. Murat'ın ailesi, Erzurum'un daha varlıklı kesimlerinden birine aitti. Ayşe, Murat'ın hayatına bakarken onun için her şeyin ne kadar kolay olduğunu düşünürdü. Murat, üniversiteyi bitirip İstanbul'a gitmişti. Ayşe ise onu daha fazla görmek istemese de yıllarca duygusal olarak bağlanmaktan kaçamadı.

• Murat ona yazdığı bir mektubunda şöyle demişti: “Ayşe, senin yaşadığın hayatı değiştirebileceğimi düşünüyorum. Ben sana İstanbul’da her şeyi verebilirim. Ama sen... Sen hep burada, bu soğuk sokaklarda kalmak istiyorsun. Benimle gel, bir başka hayat var.”

• Ayşe, bir gün gerçekten gitmeyi düşündü. Belki de Murat’la birlikte yeni bir yaşam kurabilirdi. Ama bir korkusu vardı: Ya yine yalnız kalırsa? Ya İstanbul’da, Murat’ın dünyanın en işlek köşesinde kendisini unutacağına, orada kimseye ait olamayacağına emin olursa?

• Bütün bunlar, Ayşe’nin içinde kaybolan bir umutla ve kırık kalbiyle yavaşça şekillendi. Murat’la her görüşme, ona bir yanda sevdanın mutluluğunu, diğer yanda ise asla bir araya gelmemenin ızdırabını getiriyordu.

4. Murat’ın Karakteri ve İçsel Çatışmalar:

• Murat, dışarıdan bakıldığında başarıları ve parlak kariyeriyle herkesin hayran olduğu bir adam gibi görünüyor. Ama gerçekte, içindeki boşluk onu her geçen gün biraz daha yıpratıyor. İstanbul’da geçirdiği yıllar, ona maddi güvence sağladı ama duygusal olarak boş bir yaşam sürdürmesine neden oldu. Çalıştığı şirketin yükselmesi, ona daha fazla sorumluluk ve daha az özgürlük getirdi. İnsanlar ona hayran olsa da Murat, her gün yatağında uyanırken içindeki huzursuzluğu hissediyordu.

• Bir yanda başarılı bir iş hayatı, diğer yanda Ayşe'ye duyduğu sevdâ ve Erzurum'a olan özlemiyle sıkışıp kalmıştı. Murat, Ayşe'yi, hep “yanında” hissetmek istemişti. Ama Ayşe'nin Erzurum'daki hayatı, ona “burası yeter” diyordu. Oysa Murat'ın içindeki boşluk her geçen gün büyüyordu.

Ayşe ve Murat'ın Kavuşamaması:

Bir gün Murat, Ayşe'yi görmek için Erzurum'a geldiğinde şehirdeki soğuk rüzgârın arasında, geçmişiyile yüzleşmek zorunda kaldı. Ayşe'yi hâlâ çok sevdiğini fark etti, ancak Ayşe'nin ona karşı mesafesi, içindeki acıyı iyice derinleştiriyordu. Ayşe, Murat'ın gelişini bir şans olarak görse de geçmişteki hatalar ve Murat'ın İstanbul'daki hayatı arasında sıkışıp kalmıştı.

O günlerde, Ayşe'nin şiirleri de değişmeye başlamıştı. İçindeki sıkıntılar, Murat'a olan kırgınlıkları, aralarındaki mesafeyi dile getirdiği her yeni satırda daha fazla derinleşiyordu.

Ayşe'nin Yeni Şiiri:

“Soğuk Sözler”

Beni terk etmedin,

Ama hep kayboldun.

Soğukluğunun içinde,

Beni hiç bulmadın.

Yine geldin,

*Ama ben, ben hep buradayım.
Bir araya gelemeyişimizin nedeni
Ne senin ne de benim suçumdu.
Bir başka şehirde,
Bir başka yaşamda...*

Yoğunlaşan Olaylar ve Çatışma:

Murat, Ayşe'ye yaklaşmaya çalıştıkça, ona olan sevgisini ve geçmişin acılarını hatırlayarak içsel bir savaşa giriyor. Bir yanda Ayşe'nin sıcak, güven dolu bakışları, diğeryanda İstanbul'daki yoğun iş hayatı ve insanlarla olan ilişkileri onu o kadar yoruyor ki içindeki boşluğu daha fazla dolduramıyor.

Bir gün, Murat Ayşe ile konuşmak için kafeye gittiğinde, ikisi de birbirlerinin gözlerine bakarken birdenbire bir şey değışti. Ayşe'nin öfkesinin ardında yıllarca biriken hayal kırıklıkları, Murat'ın kayıtsızlığına karşı duyduğu kırgınlık vardı.

Murat: "Ayşe, seni bırakıp gitmek zorunda kaldım. Ama seni hep düşündüm. Sana daha iyi bir hayat vermek istedim."

Ayşe: "Ama ben hep burada kaldım, Murat. Hep bekledim. Ama senin yeni hayatınla benim hayatım, hiçbir zaman birbirine benzemedi. Sen hep orada, o şehri sevdin. Ben buradayım, o yüzden asla gelmedin. Kimseyi suçlamıyorum. Ama biz hiç bir araya gelemeyeceğiz, biliyorum."

Murat, Ayşe'nin gözlerinde kayboldu. Bir anda geçmişteki hatalar, yarım kalan sözler, kaybolan zamanlar ve sürekli ötele-dikleri geleceğin tüm ağırlığı üzerine çöktü. “*Belki de seninle yapmam gereken şey, bu kadar uzağa gitmektir.*” diye düşündü. Ama bu düşünce, içindeki boşluğu doldurmadı, sadece daha derinleştirdi.

Ayşe'nin Şiiri:

“Geçmişin Çılgılığı”

*Dönüp bakınca,
O eski evin duvarları hâlâ yankı yapıyor.
Birbirimize söylemediklerimiz,
Birbirimize susarak verdiğimiz sözler...
Sözler, asla söylenmemiş,
Ama bir çılgılık gibi boğazımda.
Ne sen, ne ben,
Birbirimize ait olmadık,
Ve belki de
Hiç olamayacağız.*

Murat'ın Çıkması:

Murat'ın, Ayşe'nin duygusal soğukluğuna rağmen, ona daha yakın olma arzusu içsel bir savaşa dönüşmeye başlar. Bu savaşta, ona sürekli yakın olmaya çalışırken içindeki boşluk büyür.

Murat, Ayşe'nin terk ettiği ama içinden çıkamadığı hayatına bakarken kendi yaşamındaki tüm başarılarla rağmen bir boşlukla karşı karşıya kalır. Ayşe'nin şiirlerini her okuduğunda ona olan bağlılığı daha da artar, ancak aralarındaki mesafe zamanla, her geçen gün daha da derinleşir.

Murat, artık İstanbul'daki hayatını sorgulamaya başlar. Ayşe'yi elde edemediği gibi, istediği başarıyı ve mutluluğu da bulamaz. İstanbul'daki işlerinin, paranın ve sosyal çevresinin ona sunduğu her şey, ona daha fazla hüsrana getirir. İstanbul'dan ayrılıp Erzurum'a yerleşmeyi bile düşünür. Ama bir kez daha, ikisinin kavuşamama gerçeği, her şeyin önündedir.

Bu noktada, olaylar yoğunlaşmaya başlıyor. Ayşe'nin şiirleriyle içsel çatışmalarını derinleştiriyoruz. Murat'ın içsel bozukluğu, İstanbul'daki başarısına rağmen içindeki eksikliği hissetmesiyle daha da karmaşıklaşacak. Ayşe'nin kırgınlıkları, sevdâ ve hüsrana arasında gidip gelmesi, her iki karakterin de kaçınılmaz bir kavuşamama ile yüzleşmesini hızlandıracak.

Ayşe'nin Ailesi ve Geçmişi:

Ayşe, babasıyla olan ilişkisi yüzünden çocukluğunda bir yandan korku, diğer yandan savunmasızlık hissiyle büyüdü. Babası, alkol bağımlılığı yüzünden evde sürekli bir huzursuzluk yaratıyordu. Ayşe, annesiyle birlikte çoğu zaman evin içinde sessiz bir dayanışma kurarak, babasının öfkesine karşı siper olmuştu. Annesi ise zor bir hayatla başa çıkmaya çalışırken Ayşe'yi, her zaman duygusal açıdan desteklemişti. Ancak an-

nesinin sessizliği, bazen Ayşe için bir engel hâline geliyordu çünkü annesi, hep sabırla ve susarak çözüm aramıştı.

Ayşe, ailesine karşı derin bir bağlılık hissetse de bir yandan onlardan kurtulma arzusunu da taşıyordu. Her gün, Erzurum'un karla kaplanmış sokaklarında, hayalini kurduğu daha parlak bir yaşamın peşinden gitmek istiyordu. Ama Ayşe, ailesini terk edemedi. Onlar için, yıllarca hayalini ertelemiş, kendi isteklerinden vazgeçmişti.

Fakat Murat'ın ona İstanbul'da yeni bir hayat vadetmesi, Ayşe'yi derinden etkiliyordu. Ne kadar gitmek istese de ne kadar istediği hayali kursa da ailesiyle olan sıkı bağları, onu hep geri çekiyordu.

Ayşe'nin annesi, onun hayalini terk edip yabancı bir şehre gitmesini istemiyordu. Onun için, Ayşe'nin sırtını dayayabileceği tek şey, annesinin eviydi. "*Burası senin yerin Ayşe, gidemezsin.*" demişti, her gidişinden önce. Ayşe, bu sözleri hep kafasında dönüp duruyordu.

Murat'ın Ailesi ve Çatışma:

Murat'ın ailesi ise ona her zaman bir baskı uygulamıştı. İstanbul'daki üniversiteyi bitirip aile şirketine katılmasının ardından, ailesinin beklentisi vardı. Babası, büyük bir iş adamıydı ve Murat'ın şirketi devralmasını istiyordu. Murat, aile şirketinde çalıştığı süre boyunca kendi kimliğini bulmaya çalıştı. Ancak her zaman başarısızlık duygusuyla boğuştu. Ailesinin gözün-

de, her zaman mükemmel olmak zorundaydı, bu da onda sürekli bir baskı yaratıyordu.

Murat'ın annesi, ailesiyle sürekli iletişim kuran ve her zaman "iyi" bir aile portresi çizmeye çalışan biri olarak Murat'ın hislerini genellikle görmezden geliyordu. O, Murat'a her zaman "İstanbul'da daha fazlasını yapabilirsin, daha iyi bir hayatın olacak." diye telkinlerde bulunmuştu. Ama Murat, ne kadar ilerlese de bir eksiklik hissediyordu. Her şeyin üstünde bir maskeyle yaşamak, ona daha fazla acı veriyordu.

Murat, evlenmek ve bir çocuk sahibi olma baskısı ile karşı karşıya kaldığında Ayşe'yi yeniden düşündü. Belki de Ayşe ile olan ilişkisinin geçmişteki hâlini hatırlamak, ona gerçek bir mutluluk getirirdi. Ama o dönemde, Ayşe'yi bırakıp gitmek zorunda kalmıştı. Gerçek bir bağ kurabilmiş miydi? Kendi ailesiyle, kendi hayatıyla, aslında Murat hiç barışamamıştı.

Aile Dinamiklerinin Etkisi:

Bir gün, Murat'ın ailesiyle birlikte düzenlediği bir akşam yemeğinde, Murat'ın annesi Ayşe'yi bir kez daha eleştirdi. "*Murat'ın gibi bir yerel, küçük kasaba kızına kaptırmamıza izin veremezdik. O, her zaman iyi bir çevrede olmalı, iyi bir iş adamının karısı olmalı.*" Annesinin bu yorumları, Murat'ın içindeki çatışmayı yeniden tetikledi. Ayşe'yi seviyor muydu, yoksa ailesinin ve toplumsal beklentilerin baskısına mı boyun eğiyordu?